

Beter dan de som der delen

Novation is de laatste tijd lekker bezig met nieuwe synths en sequencers. De Circuit Mono Station lijkt een combi van verschillende delen van andere Novations. Leidt dat tot de perfecte synth?

door Ruud Lekk > ruud@interface.nl

In Interface 196 testten we de toen nieuwe Novation Circuit. Daar was ik behoorlijk enthousiast over, vooral wat betreft de sequencer. Qua sounds was het allemaal leuk, maar wel erg 'preset'. Wat zou er gebeuren als je die sequencer zou combineren met een echte analoge synth? We worden een jaar later op onze wenken bediend, want na de polysynth Peak is de Circuit Mono Station de tweede nieuwe Novation die dit jaar opvalt door z'n eigenheid.

De Circuit Mono Station is dus precies wat we toen wensten: de Circuit sequencer met in dit geval een Bass Station II analoge synth. Aan zowel synth als sequencer zijn echter wat zaken veranderd. Sommige dingen zijn beter gemaakt, soms eenvoudiger om alles in de compacte behuizing te laten passen.

De Circuit Mono Station is uiteraard een monosynth. Maar dan wel, zoals veel mono's tegenwoordig, met een twist: hij is parafonisch. Je kunt dus de twee oscillators aparte lijntjes laten spelen, hoewel ze wel door dezelfde filter/vca-combinatie gaan. Dat maakt 'm meteen al een stuk leuker dan de standaard monosynth-met-sequencer, waarbij je al snel in vrij beperkte 303-achtige klanklandschappen terecht komt. Je kunt 'm overigens natuurlijk ook gewoon monofoon gebruiken.

De twee oscillators zijn dco's met de bekende vier golfvormen. Die oscillators zijn niet los van elkaar instelbaar, maar met de tuningknoppen bepaal je de ontstemming ten opzichte van elkaar. Ze hebben wel elk een eigen volumeregelaar in de mixer, net als de suboscillator, noise, audio-input, en ringmodulator. Die laatste is verder niet

INFO

- **Prijs inc:** € 578,-
- **Distributie:** Algam Benelux +32 33 344750
- **Internet:** www.algambenelux.be www.novationmusic.com

SPECIFICATIES

- 2 dco's met 4 golfvormen
- ringmodulator, suboscillator en noise
- filter met 12-24dB/oct-schakelaar
- modulatiematrix
- distortion-effect met 3 settings
- mono- en parafonisch
- 3-sporensequencer (2x oscillator, 1x motion)
- 32 aanslaggevoelige rgb-pads
- midi-in/out/thru via mini-jacks
- usb-midi class compliant device
- cv/gate-out
- clock-in/out
- afmetingen (lxbxh): 240x250x54mm
- inclusief adapter
- inclusief Ableton Live Lite 9

instelbaar, maar dat hoeft ook niet: leuk dat het er überhaupt op zit.

Elegant

Dit alles geeft al wel aan welke richting de Mono Station soundmatig inslaat. En dat wordt verder versterkt door zowel een overdrive-regelaar voor de filterinput, als een aparte analoge distortion als enige effect. Hier hebben we dus een kandidaat voor het stevige werk, en om eerlijk te zijn, ben ik daar niet altijd een liefhebber van. Waar het bij gitaren wat mij betreft niet hard en vervormd genoeg kan, heb ik dat bij synths nooit helemaal zo getrokken. Maar geen nood; net als de diverse Brutes van Arturia is ook de Mono Station te temmen. Een Yamaha CS wordt het nooit, maar mooie, vloeiende sounds zijn er zeker uit te halen.

Het multimodefilter helpt daar zeker aan mee, met een fijne klank en veel mogelijkheden: low, band en high pass, schakelbaar tussen 12 en 24dB/oct, en als leuke bijkomstigheid een bypass voor oscillator 2 en/of de noise. Zo kun je melodietjes echt anders maken door één oscillator wel en de andere niet te filteren, of de noise bijvoorbeeld als snaardrum te gebruiken terwijl de oscillators een baslijn doen. Een heel slimme manier om de kloof tussen parafonie en echte polyfonie kleiner te maken.

Over lfo en envelope generator (één voor zowel filter als vca) valt weinig schokkends te melden. De lfo heeft een sample & hold-mogelijkheid en de adsr-envelope onder elke stap een led, omdat Novation kennelijk vond dat er nog best wat lampjes op de Mono Station bij mochten. Wel kan de envelope lekker *snappy* klinken; altijd een pre voor een monosynth.

Om deze twee samen met de sequencer en velocity op de sound los te laten, is er de modulatiematrix. Stel je hier vooral geen reusachtige MatrixBrute-achtige patchvelden voor, maar ook geen diep verborgen menu's, zoals bij andere synths. Per source (drukknop) heb je zes bestemmingen (ook een drukknop) met per stuk een draaiknop voor modulatie diepte. Een bijzonder gemakkelijk bruikbaar en elegant systeem, wat het fenomeen modulatiematrix weer wat toegankelijker maakt. Het is allemaal vrij rechttoerechtaan, en daardoor past het allemaal

mooi op de behuizing. Op mijn Waldorf synths zou iets dergelijks al snel een vierkante meter oppervlak beslaan.

Slimmigheidjes

Het gehele onderste deel van de Mono Station bestaat uit de sequencer met z'n tweeëndertig pads en functieknoppen aan boven- en zijkant. Qua functionaliteit is die grotendeels hetzelfde als bij de originele Circuit, maar er kan hier nog wel wat meer. Zo kun je start- en eindpunten simpel

Je kunt de Mono Station ook gebruiken om je analoge synth of modular aan te sturen

verleggen gedurende het afspelen en is ook mijn favoriete functie present: het automatiseren van parameters. Nu kun dat natuurlijk ook in elke willekeurige daw, maar nergens gaat het zo eenvoudig als hier. Pattern loopt, druk op Record, draai aan een knop, druk

weer op Record om de opnamefunctie uit te zetten, en hoppla, je filter sweep staat genoteerd in het pattern. Zo zit deze sequencer vol met handigheidjes en slimme oplossingen waarmee het vooral heerlijk jammen is. De sequencer heeft drie sporen: eentje >>

De sequencer zit vol slimme handigheidjes waarmee het heerlijk jammen is

erg goed in, maar die is wel vier keer zo duur en daar duurt het wel een stuk langer voordat je het signaalpad helemaal hebt opgezet. Hier is het inprikken en bam; gaan met die handel. Voor de creativiteit is dat natuurlijk altijd te prefereren. De synth is eenvoudig te bedienen, klinkt goed en heeft voldoende mogelijkheden.

Leuke extra's zijn de sample & hold en ringmodulator. Maar het is vooral de sequencer die de show steelt, en alleen daarvoor zou ik 'm al serieus overwegen. Op een of andere manier krijg ik er vrij makkelijk leuke dingen uit, net als bij de originele Circuit. Bij sommige synths klikt de workflow met die van jou, en met sommige synths totaal niet. Novation lijkt dat hier toch best goed voor elkaar te hebben. Qua klank is de synth flexibel genoeg en klinkt-ie – surprise, surprise – als een Bass Station. Hou à la Arturia de levels weg van de maximumstand en ook de vervorming is verdwenen. Of misschien wil je dat juist wel; ook dan heb je aan deze synth een goeie.

Conclusie

Ik zal 'm missen, deze Novation. Niet omdat ie nou veel andere dingen kan dan wat ik al heb, maar juist omdat hij zo compact en gemakkelijk te pakken is en snel tot erg leuke resultaten leidt. Natuurlijk zijn er allerlei beperkingen: Song mode ontbreekt bijvoorbeeld in de sequencer, maar dat maakt niet zo veel uit. Het is een machine die je erbij pakt om snel een goede basis te vinden, of om in een track die nog niet helemaal af is, snel een leuke sequence te maken. Enige nadeel vind ik de prijs, want eigenlijk zou de synth helemaal perfect zijn als-ie net als de originele Circuit, Roland's kopie-modules en andere groveboxen zo rond de driehonderd euro zou zitten. Rond de vijfhonderd vind ik net even wat te prijzig. Aan de andere kant krijg je daar wel een analoge monosynth met sequencer voor terug; iets waar je een paar jaar geleden alleen maar van kon dromen. ■

voor elke oscillator en een motion-spoor waar je dus die modulatie mee opneemt. Je kunt gate time per stap instellen, en er zijn naast de standaard modes ook zaken als pingpong en random modes voor het afspelen van je sequence, en een pattern mutate functie. Ook tof: een volgende sequence kan zowel op het moment van indrukken ingaan (instant) als wachten tot de huidige sequence afgelopen is (queued). Het sterke punt van deze Novation sequencer is dat er zo goed lijkt te zijn nagedacht over de kleine details. Nadeel is wel dat je je gaat storen aan je oude sequencers waar je voorheen altijd zo blij mee was: waarom hebben die deze functies niet?

Connecties

De Mono Station heeft een mono output, dus geen stereo. Geen ramp, want vaak bestaat het 'stereo' bij monosynths eigenlijk alleen uit het signaal van de effecten. Wel is er

mid-in/out/thru aanwezig (yes!) maar dan wel via mini-jack converterkabels (boe!). Hadden daar nou echt geen normale din-midi-inputs gepast? Wel weer gaaf zijn de aparte clock-in/out-jacks, en cv/gate/aux-cv-outputs. Je kunt de Mono Station dus ook gebruiken om je analoge synth of modular aan te sturen.

Een van de leukste dingen heb ik nog niet genoemd: de audio-input. Normaal is dat niet zo heel erg bijzonder (audio door een filter is immers niet echt heel schokkend), maar erg leuk is dat je de audio via de sequencer kunt bewerken. Je kunt dus ritmisch allerlei veranderingen maken, of ineens een filter sweep over een digitale synth gooien die dat normaal helemaal niet kan. Ook voor beats is dat erg cool, vooral als je beide machines synct via midi (of misschien juist wel niet, om een bepaalde grilligheid te krijgen).

Wat mij bevalt aan de Mono Station is dat je 'm door z'n vele in- en outputs heel erg goed met andere machines kunt laten samenwerken. De MatrixBrute is daar ook

HET OORDEEL

- +** • geweldige sequencer
- veel mogelijkheden in klein kastje
- • distortion voegt niet heel veel toe